

Lovforslaget, der havde samme Indhold som et i Samlingen 1906—07 fremsat, gik ud paa, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at erhverve den Aktieselskabet »Gammel Mønt« tilhørende Ejendom paa Hjørnet af Regnegade, Gammelmønt og Grønnegade og til i samme at lade indrette Lokaler for Telegrafdirektoratet samt Hovedtelegrafstationen og Statstelefoncentralstationen i København. Købesummen for Ejendommen med paastaende Bygning i fuldført Stand skulde efter det fra Selskabet fremkomne Tilbud være 1,400,000 Kr. (hvilket Beløb dog senere forhøjedes med 50,000 Kr. som Vederlag for en Række Arbejder med Kloakanlæg m. m., som Selskabet havde paataget sig at udføre), men saa skulde Selskabet paa den anden Side leje af Staten, uopsigelig for 25 Aar, for en aarlig Lejeafgift af 50,750 Kr. en Del Lokaler i Bygningen, som Telegrafvæsenet i Øjeblikket ingen Brug har for, nemlig dels Fløjen ud imod Grønnegade, dels Butiker hele Stueetagen rundt. For denne Sælgerens Forpligtelse garanterede for et Tidsrum af 15 Aar Grundejerbanken (oprindelig Laane- og Diskontobanken). — Ejendommen var fra først af tænkt opført som Teater, hvilket Projekt senere gik i Stykker, hvorefter det en Tid var Tanken, at Bygningen skulde være Forretningsbygning, jfr. i øvrigt nærmere Aarbogen for 1906—07 pag. 256 ff. — Det nævnte Tilbud var i sin Tid antaget af Ministeriet, og Lovforslaget gik altsaa ud paa Godkendelse heraf. — Medens Lovforslaget i Samlingen 1906—07 vedtoges af Folketinget, naaede Behandlingen i Landstinget i Samlingen 1906—07 kun til Afgivelse af en Beretning af Udvalget, hvis Flertal (Rambusch, Niels Rasmussen, Rottbøll, Schultz og Sehested) bestemt udtalte sig imod Projektet. — I Samlingen 1907—08 fremsattes Forslaget imidlertid uforandret som det forelaa for Landstinget i forrige Samling.

Udvalgets Flertal (Villars Lunn, Rambusch, Niels Rasmussen, Rottbøll og Schultz) bemærker i Betænkningen først om de to Argumenter, der anførtes for Købet, — at Ejendommen har en central Beliggenhed og at Prisen er billig, — at den centrale Beliggenhed muligvis nok kan have nogen Betydning, men at det paa den anden Side i en By af Københavns Udstrækning kan være tvivlsomt, hvor Centrum til enhver Tid findes — om en Del Aar kalder man maaske et helt andet Sted centralt end det, der nu anses for Centrum — og at Billigheden da kun kan fremkomme derved, at Sælgerne en Del Aar lejer en Del Lokaler til Butiker, eftersom Købesummen i og for sig ikke er særlig lav, men at